

[Arbejdsministeren]

årlig rente på mindst 5½ pct., svarende til anfordringsrenten. I de tilfælde, hvor forrentningen var højere end anfordringsrenten, varierede den fra 6 pct. til 15 pct. årligt (gennemsnitligt ca. 10 pct.).

Spm. nr. 438

Til *energiministeren* (15/3 82) af:

Lennart Larson (V):

»Vil ministeren bekræfte, at udnyttelse af overskudsvarme fra Asnæsværket er teknisk mulig og forsvarlig?«

Begrundelse

Ministeren anmodede i november 1981 et rådgivende ingeniørfirma om at foretage en nærmere teknisk og økonomisk vurdering vedrørende udførelse af fjernvarmetransmissionsledninger efter det nye konstruktionsprincip, som var skitseret i Asnæsrapporten fra juni 1981.

Ingeniørfirmaet konkluderede, at konstruktionsprincippet med visse modifikationer er teknisk muligt og forsvarligt, og energistyrelsen har i redegørelse af 30. november 1981 til energiministeriet (j. nr. 6203-7) konkluderet, at et anlægsoverslag, der er baseret på den billigste af de sammenlignede løsninger i BHR-rapporten, og hvor der er taget højde for hindringer i terrænet, er ca. 30 pct. dyrere end et tilsvarende anlægsoverslag baseret på Asnæsrapportens enhedspriser. En forskel af denne størrelse er dog ikke usædvanlig for overslag af denne karakter.

Besvarelse (26/3 82):

Energiministeren (Poul Nielson):

De tekniske og økonomiske forhold vedrørende langtransport af fjernvarmevand har længe været almindeligt kendte og er indgået i varmeplanlægningen. I den første delplan, som blev godkendt for et år siden, nemlig delplanen for kraftvarmeforsyning af Århus fra Studstrupværket, der ligger ca. 15 km nord for Århus, var der f.eks. redegjort ret detaljeret for både de temperaturmæssige, de tekniske og de økonomiske forhold ved langtransport af fjernvarmevand.

Specielt var der for de største rørdimensioner forudsat anvendt overjordisk ledningsføring på visse delstrækninger, som indebærer

en besparelse på op mod 40 pct. i forhold til de traditionelle, nedgravede betonkanaler.

Den teknologiske udvikling af de præisolerede rørsystemer, som nedgraves helt i jorden, har i de seneste år ført frem til, at disse kan udføres selv i store dimensioner og til samme pris som de overjordiske ledninger.

I Asnæsrapporten, juni 1981, blev forudsat et nyt princip, hvor rørene lægges i et dige, men allerede i den næste Asnæsrapport, november 1981, blev dette afløst af den mere sædvanlige teknik med helt nedgravede rør. Jeg har, som det er refereret i begrundelsen til spørgsmålet, fået et rådgivende ingeniørfirma til at foretage en teknisk og økonomisk vurdering af bl.a. de omtalte konstruktionsprincipper for præisolerede rør, og jeg skal her henlede opmærksomheden på, at konstruktionsprincippet kun med visse modifikationer er fundet teknisk muligt og forsvarligt. Det er i særdeleshed spørgsmålet om levetider og vedligeholdelsesomfang ved driftstemperaturer på op mod 120°C, som må afklares, inden det endeligt kan afgøres, om det vil være forsvarligt at anvende præisolerede rør til store transmissionsledninger.

En ting er, om det er teknisk muligt at transportere fjernvarmevand over lange afstande. En anden ting er, om det i konkrete tilfælde er samfundsøkonomisk fordelagtigt. Hvad levering af kraftvarme fra Asnæsværket angår, har jeg ved flere lejligheder givet udtryk for, at det er urealistisk med en forsyning, der rækker ud over Kalundborgområdet.

Spm. nr. 439

Til *socialministeren* (16/2 82) af:

Yvonne Herløv Andersen (CD):

»Vil ministeren ændre bekendtgørelse nr. 453 af 21. oktober 1980 om tilskud efter sygesikringsloven til tandpleje, så forældre frit kan vælge, hvilken tandlæge deres barn skal behandles af?«

Begrundelse

I alle andre lægelige forhold kan forældre frit vælge, hvor deres barn skal behandles. Derfor forekommer det urimeligt, at skoletandplejen har monopol på at behandle børns tænder, således at der – hvis behandling finder sted hos privatpraktiserende tand-